

sentlig Forandring som den, der her er sket, har jeg blot villet henlede Opmærksomheden derpaa, idet jeg tillige for mit eget personlige Vedkommende vil sige, at da denne Bestemmelse, der blev indsat i dette Ting, nu mangler, og jeg ikke har noget Haab om ved Forslag at bringe den ind igen, navnlig efter en meget bestemt Udtalelse, jeg hørte af den ærede Minister, har Lovforslaget for mig personlig tabt en meget stor Del af sin Interesse.

Casper Jensen: Dette Lovforslag er et Bevis paa, at det ikke altid er heldigt at stynde sig alt for meget med Behandlingen af de Forslag, der forelægges. Man kommer bagefter til at fortryde det. Der kommer Spørgsmaal frem, som man ikke straks har tænkt paa, og Sagen maa saa gøres om igen. Vi have flere Gange haft Eksempel derpaa, og dette Lovforslag hører som sagt dertil, thi jeg er overbevist om, at mange, som have fulgt Behandlingen af dette Lovforslag og de forskellige Ændringer, det er undergaaet, siden vi have befattet os dermed, ville erkende, at hvis det var blevet vedtaget i den Skikkelse, det fik det første Aar, vi behandlede det, maatte vi nu have gjort det om igen. Der er fremkommet ny videnskabelige Underfølgelser, der er kommet andre Sagtagelser, og Sygdommene ere optraadte paa en anden Maade. Jeg tror ikke, at det har været til Skade, at vi have ventet saa længe, og at Lovforslaget er undergaaet disse mange forskellige Ændringer, thi nu er det efter min Mening et meget godt Lovforslag, og jeg vil ønske, at det maa blive vedtaget i Aar. Jeg kunde have lyst til at fremkomme med et Par Bemærkninger om de brændende Spørgsmaal, men jeg skal fatte mig meget kort.

Det er, som den ærede første Taler (Mourier-Petersen) har gjort opmærksom paa, Tuberkulose-spørgsmaalet og Erstatnings-spørgsmaalet, som ere de vigtigste. Hvad Tuberkulose-spørgsmaalet angaar, maa jeg fuldt ud erkende, at den højtærede Ministers Stilling er rigtig. Angaaende dette Punkt var der i det af Landstinget vedtagne Forslag givet Regler om Paabud af Afsondring, Desinfektion, Tilbageholdelse, blivende Mærke paa Dyrrets Hud og flere lignende Foranstaltninger. Da var det, at mine Meningsfæller og jeg sagde: Skal det være Tilfældet, lægger man en stor Byrde paa Befolkningen, saa maa vi slaa ned, og saa maa der gives Erstatning. Nu har Ministeriet frafaldet disse Krav, og der er altsaa ikke Tale om Erstatning. Jeg tror ogsaa, at det er rigtigt, og at vi derfor let komme

over det Spørgsmaal. Smidlertid er jeg i Tvivl om, hvorvidt det er rigtigt, som § 11 nu stiller Sagen. Der staar, at man ikke maa lade Dyr, der „øjenlykkelig“ lide af Tuberkulose, føre paa Markeder osv. I det oprindelige Regeringsforslag og i Lovforslaget, som det blev vedtaget ved den Behandling i Folketinget, stod der ikke „øjenlykkelig“ men „i kendelig Grad“. „Øjenlykkelig“ er maasse et stærkere Udtryk end „i kendelig Grad“. Jeg er som sagt i Tvivl om, hvorvidt det er rigtigt at bruge disse Udtryk. Jeg kan godt forstaa, at man ikke kan sige: „Dyr, der lide af Tuberkulose“, thi efter at Tuberkulinen er indført — jeg har for øvrigt, maa jeg i Parantes sige, en helt anden Mening om Tuberkulinen end det ærede Medlem for 9de Kredts (Mourier-Petersen) — er det, da det undertiden kan være, at kun et ganske lille Parti af Dyret er angrebet, urigtigt at forbyde at sælge saadanne Dyr paa Markedet eller unddrage dem fra Om sætningen, før det viser sig, at Sygdommen er temmelig udbredt. Jeg er nærmest tilbøjelig til at være enig med et Mindretal i Folketinget, der siger, at vi kunne lade hele Litra a. i § 11 udgaa; thi naar Dyr, der „øjenlykkelig“ lide af Tuberkulose, føres til Markedet, hvad skulle de saa der? De skulle vel afhændes til Slagtning; men efter § 11 b. maa saadanne Dyr ikke afhændes undtagen til Slagtning. Jeg tror altsaa, at man godt kunde stryge hele denne Bestemmelse under a. Jeg er ogsaa noget i Tvivl om, hvorvidt det er rigtigt at bruge de Udtryk, som staa under b. I Landstingets Affattelse af Bestemmelsen, stod der „i kendelig Grad“, men som den nu lyder, rammer den ikke det, hvortil den sigter. Der staar nemlig, at man maa ikke afhænde saadanne Dyr undtagen til Slagtning, hvorhos Rødet ikke maa sælges eller bruges til Menneskeføde, med mindre det slagtede Dyr med dets Indvolde forinden har været underkastet Kontrol. Men naar man nu afhænder et Dyr, der ikke øjenlykkelig er tuberkuløst, men er et tilshyneladende sundt smukt sedt Kreatur, og det saa siden viser sig, som det saa ofte sker, at det er meget besængt med Tuberkulose — det kan det godt være, fordi det ikke kan ses, — saa behøver der ikke at være Kontrol, og det tror jeg er en Fejl, thi det er ofte, at Dyr i Baglinsorganerne, i Hymfehinderne ere meget besængte med Tuberkulose. Jeg er ingen Ynder af, at der indføres Rødkontrol paa Sandet; men jeg tror, at det er rigtigt, at vi med Hensyn til disse Sygdomme, ikke alene for de firbenede Slagningers Skyld, men ogsaa for Menneskets, saa en Kontrol.